

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/5/2019
Identifikačné číslo spisu: 5018200279
Dátum vydania rozhodnutia: 27.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5018200279.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: P. X., bytom X. W. Č.. XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMANÍČEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Sládkovičova č. 6, Žilina, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Vysokoškolákov č. 8556/33B, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2018/001872-003/PAV z 15. februára 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 31S/70/2018-37 z 21. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline podľa § 80 ods. 1 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) uložil žalovanému pokutu vo výške 200 eur za nesplnenie jeho povinnosti predložiť správne mu súdu administratívny spis.

2. Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalovaný kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a konanie vo veci uloženia pokuty zastavil. V dôvodoch namietal, že správny orgán nemohol spisy krajskému súdu predložiť, nakoľko sa už v tej istej veci skôr začalo konanie na Krajskej prokuratúre v Žiline, ktorá si od sťažovateľa vyžiadala administratívne spisy listom z 25. júla 2018. Taktiež sťažovateľ poukázal na to, že krajský súd konal pri uložení pokuty v rozpore so zaužívanou praxou, keď v iných prípadoch vyzýval správny orgán na predloženie spisov aj opakovane.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v kasačnej sťažnosti (§ 440 ods. 1 a 2 SSP) a dospel k záveru, že podaná kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

4. Žalobou podanou na Krajskom súde v Žiline sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému

(sťažovateľovi) doručiť jej rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2018/001872-003/PAV z 15. februára 2018, eventuálne sa domáhala zrušenia uvedeného rozhodnutia. Krajský súd listom z 11. septembra 2018, doručeným 12. septembra 2018, zaslal žalovanému (sťažovateľovi) rovnopis žaloby a vyzval ho na vyjadrenie k podanej žalobe a na predloženie spisu žalovaného správneho orgánu týkajúceho sa veci vrátane spisu prvostupňového správneho orgánu, a to v lehote 30 dní. Žalovaný (sťažovateľ) na výzvu súdu nereagoval a vyžiadané administratívne spisy nepredložil. Napadnutým uznesením, vydaným 21. novembra 2018, teda viac ako mesiac po uplynutí stanovenej lehoty na predloženie spisov a vyjadrenie sa k žalobe, krajský súd uložil sťažovateľovi pokutu vo výške 200 eur za nesplnenie povinnosti predložiť správne mu súdu administratívne spisy.

5. Podľa § 105 ods. 1 SSP ak správny súd nariadi pojednávanie, pripraví ho tak, aby bolo možné rozhodnúť vo veci spravidla na jedinom pojednávaní.

6. Podľa § 105 ods. 2 SSP na účel podľa odseku 1 predseda senátu

a) doručí žalobu s prílohami žalovanému a ďalším účastníkom podľa § 32 ods. 3 a vyzve ich, aby sa k nej v lehote určenej správnym súdom písomne vyjadrili, a zároveň ich poučí, že ak to neurobia, správny súd môže vo veci konať ďalej, a že najneskôr vo vyjadrení môžu požiadať, aby správny súd vo veci nariadil pojednávanie,

b) doručí žalobu s prílohami osobám zúčastneným na konaní,

c) vyžiada administratívne spisy od žalovaného orgánu verejnej správy; žalovaný je povinný v lehote určenej správnym súdom predložiť správne mu súdu svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa,

d) zabezpečí, ak správny súd vykonáva dokazovanie, aby bolo možné na pojednávaní vykonať potrebné dôkazy, a ak je to účelné, môže vykonať dôkaz prostredníctvom dožiadaného správneho súdu,

e) robí iné vhodné opatrenia.

7. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) SSP správny súd môže orgánu verejnej správy uložiť uznesením pokutu za nesplnenie povinnosti predložiť administratívne spisy.

8. Podľa § 80 ods. 2 SSP pokutu za porušenie povinnosti v odseku 1 možno uložiť do 2 000 eur, a to aj opakovane. Ak rozhoduje správny súd o uložení pokuty na návrh, nie je viazaný v ňom uvedenou výškou pokuty.

9. Po oboznámení sa s predloženým spisom krajského súdu, prihliadajúc na kasačné námietky sťažovateľa, nevidí najvyšší súd žiaden dôvod pre vyhovieť kasačnej sťažnosti a zrušenie napadnutého uznesenia krajského súdu. Ako vyplýva z § 105 ods. 2 písm. c) SSP, žalovaný orgán verejnej správy je povinný na vyžiadanie správneho súdu predložiť svoje administratívne spisy spolu s administratívnymi spismi orgánu verejnej správy prvého stupňa. Ak túto povinnosť správny orgán nesplní, súd mu za to môže uložiť sankciu. Podmienky pre uloženie sankcie boli v prejednávanej veci splnené, nakoľko sťažovateľ na výzvu krajského súdu svoje administratívne spisy nepredložil.

10. Ohľadne poukazovania sťažovateľa na zaužívanú prax krajského súdu, ktorý podľa sťažovateľa v iných prípadoch vyzýval žalovaný správny orgán na predloženie spisov aj opakovane, najvyšší súd uvádza, že táto námietka je irelevantná a nemá oporu v platnej právnej úprave. Nie je povinnosťou správneho súdu opakovane vyzývať žalované správne orgány na predloženie administratívnych spisov. Pokiaľ má správny súd preukázané, že výzva na predloženie spisov bola orgánu verejnej správy doručená, samotný text výzvy je zrozumiteľný a procesný predpis zakotvuje jednak povinnosť žalovaného orgánu verejnej správy predložiť administratívne spisy a jednak možnosť sankcionovať nesplnenie tejto povinnosti, potom je plne v právomoci správneho súdu pokutu za nepredloženie administratívnych spisov správne mu orgánu uložiť.

11. Administratívny spis je spravidla nevyhnutným podkladom pre meritórne rozhodovanie súdu v správnom súdnictve. Ignorancia a nerešpektovanie výzvy súdu na predloženie spisov neprispieva k hospodárnosti konania ani k napĺňaniu účelu správneho súdnictva, naopak, takýto postoj správneho

orgánu priebeh konania na správnom súde sťažuje a komplikuje. Sám sťažovateľ, ako orgán verejnej správy, na jemu zverenom úseku verejnej správy dozerá nad zachovávaním právnych predpisov zo strany fyzických a právnických osôb, ktorým sú právne normy adresované, a vyvodzuje z porušenia týchto noriem zákonom určené dôsledky. Je potom zarážajúce, keď sám správny orgán (už v pozícii adresáta právnej normy) nerešpektuje povinnosť zakotvenú priamo v zákone a uloženú mu súdnou autoritou, ignoruje výzvu súdu a svojím postupom sťažuje priebeh súdneho konania. Pokiaľ je pravdivé tvrdenie sťažovateľa a bežnou praxou krajského súdu je opakovane vyzývať sťažovateľa, či iné orgány verejnej správy na splnenie ich zákonnej povinnosti, potom je na mieste konštatovať, že na takýto prístup súdu nie je dôvod a vzhľadom na to, že účelom uloženia sankcie nie je len vyvodenie dôsledkov za porušenie zákonnej povinnosti a vynútenie si jej splnenia, ale tiež výchovné pôsobenie a odradenie adresáta právnej normy od jej porušovania, potom uloženie sankcie za nepredloženie administratívnych spisov môže do budúcnosti napomôcť vyvarovaniu sa sťažovateľa (ako aj iných orgánov verejnej správy) nerešpektovania zákonom stanovenej a súdom uloženej povinnosti a narušenia plynulosti súdneho konania.

12. Sťažovateľ poukazoval na to, že spisy nemohol krajskému súdu predložiť z dôvodu, že si ich vyžiadala Krajská prokuratúra v Žiline. Najvyšší súd k tomu uvádza, že bolo povinnosťou sťažovateľa (ale tiež aj elementárnou slušnosťou) o tejto prekážke informovať správny súd. Namiesto toho, aby sťažovateľ adekvátne reagoval na výzvu súdu, a buď splnil uloženú povinnosť alebo oznámil súdu dôvod pre nemožnosť jej splnenia, zvolil sťažovateľ svoj vlastný prístup a výzvu súdu jednoducho ignoroval.

13. Najvyšší súd nevyklučuje, že prax prináša aj situácie, keď dôjde k neúmyselnému nerešpektovaniu výzvy súdu, a jednoducho v dôsledku zlyhania ľudského faktora správny orgán zabudne spisy v stanovenej lehote súdu predložiť. V takomto prípade je však na mieste chybu priznať a napraviť ju. To však nie je prípad sťažovateľa.

14. V neposlednom rade považuje najvyšší súd za potrebné poukázať na výšku uloženej pokuty (200 eur), ktorá svedčí o zámere upozorniť sťažovateľa na porušenie povinnosti, primäť ho k jej splneniu a k obozretnejšiemu prístupu v plnení jeho povinností do budúcnosti, nie je však sankciou spôsobilou vyvolať citeľnejšiu ujmu, ktorej následky by sťažovateľ v majetkovej sfére znášal dlhší čas.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky sťažovateľa vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol.

16. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.